

πούνης καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Πετρινόλης ὁ ὁποῖος / κύρ Ἰωάννης ἔχειν ἓνα παντίκι μέσαν εἰς τὰ χωράφια τοῦ Ἀντώνη Φωτεινοῦ εὐρισκόμενα εἰς / τὸ μέρος τῶν Ἀγίων Σαράντων ἀπὸ πανωθιὸν τὸ ὁποῖον παντίκι ἤγουν τὸ ἓνα τετάρτιν τῶν / αὐτῶν χωραφίῳ τὸ ἔχειν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Ἰωάννης ἀπὸ τοῦ κυροῦν του τοῦ ποτὲ Μιχέλη τὸ ὁποῖον / παντίκι τὸ εἶχεν καὶ ὁ ποτὲ Μιχέλης ὁ Πετρινόλης ἀπὸ τὸν παπᾶ κύρ Σταμάτην Σέργην ἃ / γορὰ τώραν τὴν σήμερον ὁ εἰρημένος ἄνωθεν κύρ Ἰωάννης ὡς νοικοκύρης τοῦ παντικιοῦν του τὸ δίδειν / καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολάου Καπούνη ο διὰ ρεάλια τέσσερα καὶ κάρτον / ἤγου ρεάλια νούμερο 4 1/4 / καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν τος τὸ ὁποῖον πρᾶμα νὰ τὸ ἔχουν / πάλι παντοτινὰ ὁ αὐτὸς Νικόλας μὲ τὸν ἄνωθεν Ἀντώνιον τὸ νοικοκύρη τῶν ἄλλωνῶν / τριῶν τεταρτίων τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παντικιοῦ τὰ τέσσερα ρεάλια καὶ / τὸ κάρτον τὰ ἐμέτρησεν ἐδῶν πρεζέντε ὁ ἄνωθεν ἀγοραστῆς ὁ κύρ Νικόλας καὶ ἤλαβέν / τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ ἄνωθεν πουλητῆς ὁ κύρ Ἰωάννης καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος / ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει νὰ τὸ ἔχῃ καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ὡς πρᾶ / μα ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του νὰ τὸ κάνῃ ὡς θέλει καὶ βούλῃται καὶ διὰ κανέναν γκαιρὸν ὅπου νὰ ἤθελεν / εὐρεθῇ τιμὰς νὰ δώσῃ πείραξιν ἢ νὰ κυρέλῃ δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν παντίκιν ὁμπλινάρε / καὶ ὁ αὐτὸς πουλητῆς ὁ κύρ Ἰωάννης καὶ τὰ καλάν του κίνητάν καὶ ἀκίνηταν νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην / εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς τὸ ὁποῖον πρᾶμα εἶναι σύνμπλις τοῦ ἄνωθεν ἴδιου ἀγοραστῆν καὶ τοῦ / μισέρ Μανιοῦ Γερακάρην. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δύο ὁ ἄλλη / λογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος.

/ — παπᾶ Βασίλης Συρίγος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε :—

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

797

Μαρτυρία

φ. 424^v

/ Φ 260

Ἐβγαλμένη

/ — 1688 / ἐν μηνὶ Νοεβρίου 22 / ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπὸ[γράφοντος] / νοτάριου ὁ μισέρ Στελιανὸς Παρζαλῆς καὶ μισέρ Γιάννης Μο-

σχόπουλος [ἀπὸ] / ζήτησιν τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ κὺρ Ἀντωνίου Παξιμάδην οἱ
ὁποῖοι λέσιν πῶς / καθούντανε εἰς τὴν Μπόρτα τοῦ Γιαλοῦ καὶ ἐπῆγεν ὁ ἄνωθεν
ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ / ἐπαρακάλεσέν τις καὶ εἶπεν τος ἐλᾶτε νὰ πᾶμε νὰ γροική-
σετε μία μαρτυρία. / Ὅθεν οἱ αὐτοὶν ἐπάκουσάν του καὶ ἐπήγασιν εἰς τὴ γειτονιά
ὁποῦ κάθονται ἡ κε / ρὰ παπαδιὰ ἡ πρεσβυτέραν τοῦ ἀφέντη παπᾶ κὺρ Στεφανῆ
Μελισσουργοῦ καὶ ἡ κερά / Εὐδοκία τοῦ Ζαῖρην γυνή καὶ εἶπεν τος ὁ ἄνωθεν ἀφέντης
ὁ παπᾶς νὰ ποῦσιν καὶ / νὰ μαρτυρήσουσιν ὅ,τι εἶδασιν. Ἐτῆι λέγειν ὁ ἄνωθεν
Μοσχόπουλος πῶς εἶπεν ἡ κε / ρὰ παπαδιὰ καὶ ἡ κερά Εὐδοκία πῶς εἶδασιν τὸν
κὺρ Νικολὸ τοῦ παπᾶ Παρα / σκευγᾶ τὸν υἱὸν καὶ ἤδωκε μία γροθιά τοῦ ἄνωθεν
ἀφέντη παπᾶ / κὺρ Ἀντωνίου / μέσα στὸ στό / μα καὶ ἤνοιξε τὰ δόντιαν του καὶ
ἔδραμε τὸ αἷμα. Οὕτως λέγειν καὶ ὁ ἄνωθεν Παρζαλῆς / πῶς ἐγροίκησεν τῆς ἄνω-
θεν κερά Εὐδοκίας καὶ εἶπε τὰ ὅμοια ὡς ἄνωθεν. / Τοῦτον ἐμαρτύρησαν ἐμπροσθεν
κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου. Ἀκόμα / ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισὲρ Μανωλάκης
Λιβάρχης καὶ μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πῶς ἤκουσεν τῆς Εὐδοκί / ας τοῦ Ζαῖ-
ράκη τῆς γυναίκας καὶ εἶπε πῶς εἶδεν τὸν ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Ἀντώνιον καὶ ἐβάσταν
ἓνα / ψάριν καὶ ἐπῆγε ὁ ἄνωθεν Νικολὸς τοῦ παπᾶ Παρασκευγᾶ ὁ υἱὸς καὶ εἶπε
τοῦ παπᾶ ποῦ τῶρες / αὐτὸν τὸ ψάρι καὶ μετὰ τὸν λόγον ἤνοιξεν τὸ χέριν του καὶ
ἤδωκεν τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ ἓνα φεῦδ / κον. Οὕτως μαρτυρᾶν καὶ οὕτως λέγειν
πῶς ἐγροίκησεν καὶ αὐτός.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα / κατὰ ἐμαρτυρήσασιν οἱ ἄνωθεν ἐν / μ-
προσθέ μου.

798*

Κουντουβεργία

φ. 426^r

/ [] 28/ ἤρθαν οἱ ἀποκάτωθεν μισὲρ Κωνσταντῆς καὶ Δρακάκης καὶ
ἐνουλάραν καὶ ἐντεσπενιάρασιν τὸ κάτωθεν / [] κάμασιν ἄλλον ταιριασμὸν ἀνά-
μεσόν τος καθὼς διαλαβάνει τὸ γράμμα / [] μενο εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος καὶ μῆνα.

/ [+Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 27/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐδῶν παρὸν τὰ κάτωθεν δύο μέρην

* Ὁλόκληρη ἡ πράξις εἶναι διαγραμμένη.

